

CYGNUSASIAA

Cygnukseen on vielä pari kuukautta aikaa, joten vielä ehditte kertoa minulle loistavat ja vähäpätöisetkin ohjelmasuunnitelmanne. En kuitenkaan jankuta tässä sitä, että teidän pitäisi keksiä jotain tekemistä, kyllä minulta ideoita löytyy. Itse jaostokokous sujunee mukavasti halohuhtikuun saavutuksista ja muusta ajankohtaisesta rupertellen sekä tietenkin viimeisimpiä huimia halokuvia (joita te havaitsijat toivottavasti tuotte todella paljon) katsellen.

Pieninä herkkupaloina voisi aina silloin tällöin, esim. ilta/yöohjelmana, pitää lyhyitä dianäytöksiä. Pyydänkin nyt jokaista, jolla halokuvia on, käymään läpi oman kuva-arkistonsa ja suunnittelemaan parin minuutin pituisen show'n, jonka aikana voi kertoa omista kuvistaan, havainnoistaan ja mieltä askarruttavista seikoista. Kannattaa etukäteen miettiä, mistä aikoo puhua, jotta esim. puolen tunnin varoitusajalla on valmis pitämään oman näytöksen. Tietenkään ei ole pakko puhua mitään, voi vain näyttää pelkkiä kuvia. Tyyli on täysin vapaa.

Yksi idea on myös, että eri havaitsijoilta voidaan koota yhtä aihepiiriä käsittelevä diasarja, esim. parhaat sivuaurinkokuvat, himmein kuvaamani halo, jääsumahalot, vasta-aurinkokaaret, ellipsihalot ym. Olisin erittäin kiinnostunut vastaanottamaan ehdotuksia tällaisten tiettyyn erikoisalaan keskittyvien esitysten aiheiksi.

Halosimulaatio-ohjelmia katsellaan tietenkin, asiasta enemmän kiinnostuneille järjestämme pienen "special interest groupin", jossa tutkailemme ohjelmia vähän tarkemmin.

Anne Jokinen

KAHDEN TIEDEMIEHEN VIERAILU SUOMESSA

Vanha halopartakin on nyt sitten mobilisoitu yhteisen edun nimissä Ursa Minorin ääreen yhden numeron ajaksi Annen pääsykoekiireiden takia. Ennen kuin alan kertoa Tränklen ja sitten tämän alankomaalaisen piippumiehen vierailusta totean Annen edellä olevaan tekstiin kommenttina, että ehdotukset kuulostavat erinomaisen hauskoilta, varsinkin tuo idea dia-showsta eri aihepiireillä.

Tränkle ja Können tulivat ja viimeksimainittu on vielä maassa tätä kirjoitettaessa. Tränklen pitkän vierailun yhteydessä olivat ilahduttavia ennenkaikkea kolme seikkaa. Näistä ensin tulee mieleen havaitsijoiden huomattavan runsas kokoontuminen, joka mahdollisti Cygnuksen kaltaisen tapaamisen (Riikonen tuli jopa Filippiineiltä asti, minkä legendaarisen tempun iskin tiedoksi Walter Tapellekin sähköpostitse, jolloin Tape kommentoi olevansa kateellinen halojuhlastamme ja lähetti kaikille terveisiä), mutta tällä kertaa vain halo- & valoilmiojengin kesken. Erityisen hyödyllisiä ja mielenkiintoisia olivat Eberhardin mainiot styroksimallit, joiden avulla saatamme jatkossa simuloida erilaisten jääkiteiden liikkeitä. Olennaisinta oli kuitenkin uusien teorioiden kuuleminen Porthanian esitelmässä koskien ellipsihalojen ja Bottlingerien syntyä. Tästä luemme ehkä enemmän jossain T+A:ssa. Eilinen Könnenin improvisoitu vierailu Ursan toimistossa (klo 18.00-23.30 karmeaa vääntöä) oli niin kertakaikkisen lumoava tapahtuma, että on todella jättiläismäinen sääli, ettei kyseisestä aivan uskomattomasta vierailusta

saatu tai uskallettu tiedottaa riittävästi havaitsijakunnalle. Tämä halojaoston historian viiden pahimman mokaan luokkaan (onpas muuten mielenkiintoinen aihe) laskettavissa oleva väestösuuronnettomuus johtui seuraavista vähäverisistä syistä: Emme oikein tiedäneet mikä mies on oikein laatuaan, kun äijän artikkelit keskittyvät lähes yksinomaan halojen polarisaatioon, jonka sovelluksista käytännön havaintotyössä ei Können itse ole artikkeleihinsa tajunnut juuri mitään kirjoittaa (josta vaadimme tyypin kyllä maksamaan raskaamman kanssa joskus myöhemmin; esim. tiputetaan raihoon koko Günther jossain Etelämantereella). Lisäksi miehen halointressin henkilökohtaisesta laadusta ei ollut juuri mitään tietoa, emmekä siksi osanneet arvata sitäkään, että yksi pääsyistä jätkän tulon Suomen maankamaralle oli meidän havaintoverkkomme taapaaminen, eikä yksinomaan meteorologinen konferenssi Kirkkonummella, johon tämä maailman toiseksi rankin halotiedemies (heti itsensä W.T.:n jälkeen) osallistuu täällä vieraillessaan. Sanat loppuivat jo eilen, sanat loppuvat tänään. Tapen, Fraserin, Greenlerin ja Bohrenin ohella mies Alankomaista piipun kanssa on yksi niistä harvoista ulkomaalaisista, joiden kuolemaa surisin kokonaisen whiskypullon ja kyyneleiden vuolaan kalevalaisen virran äärellä. Nice, very nice.

SPEKTRIEN SYNTINEN JUHLA

Oli pahasti pakanallisen palvonnan tuntua ilmassa kun G.P. Können harvahkon aristokraattisesti availi sanaista arkkuaan, sen eteläisen jääkidehelvetin ja osin Alaskan kuvien säästyksellä eilen illalla Ursan toimistossa - "so this is the famous place", äijä itse tokaisi Ursan nähdessään.. Täytyy sanoa etteivät Ursan eniten taivaan värikaarista aivoissaan kärsineet miehet ja naiset sitten Walter Tapen informaatioon törmättyään saaneet kerralla yhtäpaljon kokonaan uutta tietoa haloista kuin eilen Ursan toimistossa. Näin tiivistäen vierailun antia:

1. Polarisaatiofilterin avulla useita eri halomuotoja voidaan täydellä varmuudella tunnistaa toisistaan. Tämä edellinen lause on niin perustavaa laatua oleva uutinen, että ei voi muuta kuin äimistellä, että koko halokirjallisuus ei ole kyennyt sitä meille aikaisemmin kuin nyt välittämään. Tästä pirullisen järkyttävästä uutisesta kuullaan sitten tarkemmin ensi UMissä tai Cygnuksella. Sitä ennen joka mies, nainen ja lapsi ostakoon itselleen aivan tavallisen polarisaatiofilterin tai jaoston radikaalisiipi häijyine filippiinipolyyyppiherjoineen päästetään kahleistaan irti. Jutun ydinjuju on lyhyesti tämä: polarisaatiofilterin läpi haloa katsomalla voidaan havaita filteriä sormilla kierrettäessä, että tietyt halomuodot ikäänkuin pomppaavat pois paikoiltaan toisiin asemiin tietyissä filterin asennoissa. Jotkut halot, kuten esimerkiksi 24° allasivuava ja horisonttirengas käyttäytyvät polarisaatiofilterin kourissa omilla erikoisella tavallaan, mikä ei ainoastaan helpota vaan ratkaisee täydellisellä 100% varmuudella kyseisten muotojen tunnistamisen sikäli kuin niiden tunnistamisessa joskus ilmenee ongelmia. Tästä aiheesta kuitenkin lisää sitten kun maassamme yhä vierailevasta Könnenistä on puristettu viimeinenkin tiedon mehu irti ja mies jo anelee, että puukkojunkkarit päästäisivät hänet palaamaan pyhän ukko-Minnaartin ja puukenkien maahan gardenioita ja kehäkukkia viljelemään ja Tapen sähköposteja odottelemaan kuivaa valkoviiniä samanaikaisesti kohtuullisessa määrin siemäillen.

2. Mies on ollut Walter Tapen kanssa kaksi kertaa Etelämantereella. Kahden äijän hurja kaksikko nappasi tuolloin muutamia sellaisia myöhempäin pyhain taivaiden värien ja valojen yhteyksiä, ettei sielu siedä, eikä heikompi nähdä kestä kun halodiojen kavalkadi valkokankaalla käväisee. Tapesta kuultiin juttuja, joista osan ennalta arvasimmekin. Yllättävää oli lähinnä se miten suuri ero on Tapen ja muun maailmankaikkeuden välillä mitä tulee haloista tehtävään tieteeseen. Kesällä ilmestyvä kirja tuonee jonkinasteisen katharsiksen, jonkamoista ei ennen ole nähty, ei kultu. Varatkaa rauhoittavia aineita. Können itse arveli, että Tape tarvitsee ison

annoksen rauhoittavia lääkkeitä, kun näkee missä ulkoasussa valokuvat ilmenevät kirjan tullessa ulos painosta. Liikuttavia lauseita kuultiin useita, joista monia ei tässä voi toistaa kun pitää pelätä sitä, että jotkut erikieliset tahot UMia vastaanottaessaan antavat käännöksen teet-tääkseen suomesta X:nteen kieleen, sillä tokihan meille on sangen laaja ja taaja ulkomainen lukijakunta. Ehkä pari lausetta kuitenkin läpäisee sensuurin: "Minä olen halohullu, kuten te olette, kuten on Walter Tape."/"On äärimmäisen mielenkiintoinen, monimutkainen kysymys mitä tapahtuu kun ottaa joukon erilaisia jääkiteitä kouraansa, heittää ne ilmaan; kuinka ne orientoituvat, mitä ilmiöitä seuraa. Kysymys on monimutkainen... Puuhasin aikaisemmin myös sateenkaarien ja muiden valoilmiöiden parissa, mutta siirryin sitten haloihin..."

3. Hastingsin kaaret on havaittu ja xxxxx valokuvattu. Arvatkaa ketkä se tekivät?

4. Toisen pyramidikulman järjestelmän kiteitä (the holy Jesus Christ - the second pyramidal angle suggested by Tricker...) on valokuvattu Etelämantereella. Arvatkaa ketkä kaksi sen tekivät? Tämän johdannaisena voimme alkaa pelätä, että jonakin päivänä (noin tiheydellä kerran 50 vuodessa tai harvemmin) taivaalle vääntäytyy muutamien sekuntien ajaksi todella niin villejä aurinkokeskisiä renkaista ja niiden sivuavia, että joka jätkälle ja mummolle riittää omia haloja taivaalle ainakin mitä tulee näihin muutamaiin suomalaisiin, saksalaisiin, alankomaalaisiin ja amerikkalaisiin hulluihin, joista halot eivät lähde pois kuin polttamalla ja sittenkin jää vielä tuhka jäljelle noin muistoksi. Valitettavasti tuhkasta ei ole paljon hyötyä kuin Bishopiin, joten suosittelisin kaikille suomalaisille kollegoilleni varovaisuutta liikenteessä ja pahojen arktisten masennusten iskiessä pilleripurkin, puukon ja pistoolin välttämistä. Käykää katsomassa 22 asteen rengasta sensijaan, ottakaa hieman evästä ja miettikää mitä ihmettä Fraser oikein ajatteli kirjoittaessaan todella mielenkiintoisen, mutta kuulemma lievästi outer space- tyyppisen artikkelinsa "What size of ice crystals causes the halos". Let the heavens be thanked from ice crystals on the Earths atmosphere, and of their priests upon Earth. Ja jos englannin kieli tekee tiukkaa jollekulle (epäilen) niin ottakaa sanakirja ja grammar käteen ja harjoitelkaa otsa rypyssä, kunnes hikeä on valunut niin paljon, että niistä saa sateenkaaren yksinkertaisen eksperimentin avulla ja voitte noin tuloksena jossain Light and Colorissa huutaa uhriksenne valitsemaanne tiedemiehelle esim.: That's bullshit! Wrong! By far not accurate! Your imagination is to be wondered... did you check the German, Dutch and Finnish observations? or vice versa: Man that's great, you really showed us how it is. Heaven's be praised due to a such an example of fine outdoor science. Thank you, thank you of making the travel bill to United States worth paying. Ja nyt sitten jos joku sanoo, että tässä on sanasto- ja kielioppivirheitä, niin myönnettäköön ne auliisti ja kermakakun kera oikealla tieteellisellä nöyryydellä.

5. Tape ja Können epäilevät jossain määrin moninkertaisen sironnan teorian pitävyyttä. Etelämantereella näkyi rajuja sivuaurinkoja, ja Tape oli Könnenin mukaan karjaissut Etelänavan hyytävään ilmanalaan yhden helvetillisen Saur-displayn aikana: "Where is the 44 degree parhelia!" Könnenillä on aivan järkyttäviä huomioita jääkiteiden rakenteesta. Kohta 1: Todella monilla jääkiteillä 60 asteen prisma heittää, eli valtavalla määrällä kiteitä itseasiassa peruskulma on vain keskimäärin 60 astetta. Luoja mikä uutinen. GPK:n mukaan tämä selittää halojen perustavan diffuusin ulkonäön ja kenties Lowitzin kaarina pidetyn ilmiön, jonka näytimme äijälle hänen omista kuvistaan (aika hauskaa). Kohta 2. Taivaalla on aikalailla reippaasti kolmio-maisia kuusikulmaisia kiteitä, sekä lisäksi puhtaita kolmikulmaisia kiteitä. Tapen mukaan nämä saattavat selittää Kernin kaaren ihan sinällään. Kohta 3. Miehet olivat huomanneet Etelämantereella mahdollisuuden pystysuoraan tippuviin laattoihin. Suorana seurauksena on teoreetti-

sesti mahdollista, että rojuteoriat 46 asteen saureista ja muista Barkow-tyyppisistä ufoista, joilla spekuloidaan muinaisessa vuosisatamme alkupuolen ja vuosisatamme keskivaiheen kirjallisuudessa saattavatkin itseasiassa olla mahdollisia - eli itse ilmiöt olisivat aivan älyttömän harvinaisia värejä ja valoja, jotka odottavat ensimmäistä tulemistaan jonkun käsittämättömän onnekaan ja taitavan äijän kameranlinssiin. Älkää nyt kuitenkaan liikaa innostuko. Kannattaa panna paino sanoille: 1. *mahdollisesti*, 2. *saattaa olla*, 3. *viisikymmentä vuotta*.

Kuvitelkaa ursalaisten ilmeitä kun Können heitteli vaivihkaan näitä tietoja toissapäivänä (kirjoitan jo toista päivää tätä UMi-juttua). Maailmankaikkeus on nyt sitten siten järjestynyt, että kaksi tiedemiestä ovat lukuisten tietojen osalta ursalaisten opettajia - on varmaan vaikea arvata ketkä kaksi. Muilla tahoilla tuntuu olevan enemmän vastaanottamista ursalaisilta kuin toisinpäin niinkuin vuoden -90 konferenssi osoitti jo aika joviaalilla tavalla. Edelläkuvattujen jääkiekkomatsien tulosnumerot ovat yhtä selviä kuin monet Suomen ottelut viime turnauksessa. Alkaa tulla yhä enemmän sellainen olo, että on paras allekirjoittaa tämä paperi jollakin pseudonyymillä, ettei suhteet entisestään pahene tai sitten raakata sensuurilla vielä muutama lause lisää. Näkisetepä alkuperäisen UMi-artikkelin - siinä oli oksat ja männyt hollillaan ja kissa naukui kuutamolla. Tämä diplomaattinen ja liiallisista tunteista karsittu versio alkaa näyttää jo aika kesyiltä. Varmuuden varalta revin ja pistin Ursan vessasta alas sen alkuperäisen version tässä 17 minuuttia sitten, jottei jää jälkipolville ihmeteltäväksi, miten pahaa menoa Ursassa on joskus ollut näin ilmakehäosastan puolella, jossa rahaa poltetaan, filmi haisee, kevyemmät otukset lentää, tuhkapurkkeja Pinatubolta säilötään, masennus torjutaan valkoviinillä ja tonikalariisillä ja IC koostuu päivittäin eri jääkidepopulaatioista. Joskus myöhemmin tulee aika jolloin jälkipolvet tarttuvat UMeihin ja yrittävät tulkata omituisempia lauseita kuin Raamatun Eksegetiikan tuntijat. Siinä on miettimistä. Joitakin aikaisempia UMi-artikkeleitani vuosilta 1985-1990 kehoittaisinkin tässä yhteydessä pitämään lähinnä kiinnostavina reliikkeinä ja huvittavina kuriositeetteina. Ei UMia ilman asiavirhettä on yhä periaate. Luulenpa, että jälkipolvetkin tulevat noudattamaan tätä esi-isien hyväksi kokemaa ja kokeilemaa opinkappaletta. Ongelmana tulee lähinnä olemaan se, että miten jälkipolvet pääsevät laivan ruoriin kiinni, kun vanhat parrat eivät kestä ilman estradia ja jääkidehuumetta. Muutamilla muilla niin kutsutuilla ja toivottavasti lakkauttamisuhan alaisilla jaostoilla (en tarkoita tässä muunmuassa DS-jengiä, enkä valoilmiöjaostoa, joita molempia pidän selvästi ansiokkaina - tosin hieman eri perusteilla) on vähän ongelmia, kun ei löydy havaintoja, ei vetäjiä, ei toimintaa, ei huimia tavoitteita, eikä järkeä karsia toimintaa kiinnostavimpien aspektien tutkimiseen. Halojaostolla on se pieni ongelma, että kaikkia edellämainittuja elementtejä on paitsi purkeittain, niin myös kaapissa ja lisäksi muutamia ylimääräisiä juttuja, jotka olemme ihan itse keksineet. Just plain Rock and roll. Jos meille joskus on mennyt lujaa, niin se on aika pientä tähän nykyiseen menoon verrattuna, jota alkaa olla jo huomattavan vaikea sanoilla kuvailla ilman että vähäuskoisemmat Tuomaat alkavat osoittaa sormella ja ihmetellä onko sillä miehellä enää mitään ruuveja päässä. Allekirjoitan muuten tämänkin näkemyksen: ei ole monta enää, ei, ja tällä menolla vaan entisestään vähenee kunnes pakkanen jäädyttää viimeisetkin ja ote kirpoaa kovia kokeneesta kamerasta. Tämä siitä seuraa kun päästetään vanha parta irti: tulee niin epäasiallinen ja monisivulauseinen juttu, että alkaa Jari Mäkisenkin taannoiset tuotannot Etelä-Ranskan kuppiloineen ja kermaviilihiyytelöineen vaniljakiisselillä ja kukikkaalla sorbetilla jäädä taakse. Jos tulee se kolmas sota niin kadun vain sitä, etten moista aiemmin aiheuttanut.

Siirrytään tässä vaiheessa lähinnä maaliskuun käsittelyyn (huhtikuuhan sisältyi jo jaoston sisäiseen pikaraporttiin, jonka ainakin havaintoja ajoissa lähettäneet havaitsijat lienevät kaikki saaneet itselleen). Poimintoja, ei kaikki data. Keskityn tässä siis mielenkiintoisimpiin juttuihin, eikä aikajärjestyksessä vaan gentleman-/lady-järjestyksessä, mikä lienee varsin poikkeuksellista, mutta kenties sitäkin virkistävämpää. Vaihtelu virkistää sanoi entinen havaitsija kun kuvasi infrapunalla auringonpilaria. Seuraavat kolme lausetta olen sensuroinut. Menivät nekin WC:stä alas revittyinä. Jos joku kalastaa ne Suomenlahdelta riekaleina niin sanon todennäköisesti, että se en ollut minä, vaan syyttäkää esimerkiksi jaoston radikaalisiipeä tai yhden miehen observatoriota Siuntioista, mikä on täysin epäreilua ja väärin sanottu. Kaikenkaikkiaan olen karsinut tästä jutusta jo noin 1,75 sivua kuolematonta runouden tulvaa, joissa sivuissa kommentoitiin muunmuassa erinäisiä verbaalisia nice-efektejä, sekä myös osin installoituja facilitateetteja. Kenelle tahansa ymmärtäväiselle sielulla, jolla ei ole laajoja joukkotiedotusvälineitä käytettävissään voin jollain tulevilla Cygnuksella kahdenkesken raottaa hieman mieleni tässä yhteydessä sensuroituja syyskuisen hämää onkaloita, joissa pedot asuvat ja kiteet leijailevat epätodennäköisesti orientoituneina varmasti vähintään yhden henkilön mielestä ilman järjen valoa joka niihin osuisi.

Kaksi yleistä kommenttia: Anne pyysi kiittämään "auliisti" havaitsijoita siitä, että he ovat valokuvanneet runsaasti, että "jengi tosiaan kuvaa". Olen sitä mieltä, että Annen kommentit ovat tässä yhteydessä hyvin osuvia ja kiitän paitsi havaitsijoita niin myös jaoston tähän asti ylivoimaisesti viehättävintä ja ahkerinta vetäjää siitä että hän todella tajuaa näiden asioiden hoitamisen päälle. Itseltäni meni joskus aikoinaan aivan luvattomia aikoja ennenkuin sain esim. vastattua kirjeeseen tai lähetettyä lomakkeita. Kiitoksista sensijaan olen melkein aina ymmärtänyt milloin ne ovat paikallaan ja milloin ei. Nykyisin jengi tosiaan kuvaa kun jotain pahaa näkee ja tämä tuo tuloksia, joita ei tulisi millään muulla tavalla. Itseäni voin syyttää lähinnä siitä, että kamera tuppaa unohtumaan turhan usein kun lähtee pilvisellä säällä ulos ovesta - äkkiselkiytyminen niin taivaalla kuin aivoissa saattaa tapahtua minä hetkellä hyvänsä.

Toinen yleinen kommentti: seuraavassa esityksessä havaitsijat ovat siinä järjestyksessä, kuin lomakkeet tuppaaavat käteen osumaan - nokkimisjärjestyksen hedelmällisyyttä on aina syytä pitää miinusmerkkisinä toisinkuin muuan äskettäinen tuttavuus oli mieltä. Kolmas kommentti: Jos jonkun havaitsijan havaintoa pidetään ei-todistusvoimaisena ja epäilyttävänä niin hän ymmärtäköön seuraavan asian: Minä olen tehnyt virheitä, Jukka on tehnyt virheitä, jopa radikaalisiipi on tehnyt virheitä. Tällä vihreällä ja harmaalla arktisella maankaarella ei ole halohavaitsijaa, joka ei joskus olisi tehnyt virheitä ja jos joku väittää olevansa sellainen niin suksikoon kuuseen ja lyököön päänsä siihen kuuluisaan itäiseen mäntyyn ja jos siksi, ettei kestä kritiikkiä lopettaa havaitsemisen tai tieteen tekemisen niinkuin erälle kenties käy niin silloin olikin väärällä alalla. Voisin kertoa pitkiä tarinoita omista möhläyksistäni ja ylistäviä kertomuksia tiedemiehistä ja havaitsijoista, jotka paitsi kestävät kritiikin niin myös suorastaan kerjäävät sitä osoittaen laatunsa ja suuruutensa ihmisenä juuri sillä, että he eivät ota nokkiinsa siitä kun joku tulee aiheellisesti ja kohteliaan asiallisesti kysymään, että "Onko myös valokuvia tuosta oudosta havainnosta?" Halohavaitsijan sillä kapitaalimalla H:lla ja haloja vain osittain kiinnostuneesti harrastelevan erottaa toisistaan lukuisilla eri tekijöillä, joista yksi on kyky ja halu kestää ja ymmärtää kritiikkiä puolueettomasti, kärsivällisyys kasvaa havaitsijana ja olla todellisena jäsenenä maailman jääkidejengissä, jossa on mukana sellaista porukkaa Euroopassa ja Yhdysvalloissa, että oksat pois. Kaikesta edellä kirjoitetusta huolimatta pyrin seuraavassa esityksessä karsimaan kritiikin minimiinsä ja kiitokset järjelliseen maksimiinsa, sillä paras

esitysväylä kritiikille ei koskaan ole julkinen Ursa Minor, vaan puhelinkeskustelu tai kahdenkeskinen rupattelu Cygnuksella nurmikon laidalla. Jos havaitsija itse kuitenkin huomaa, että jokin hänen erikoislaatuinen, mutta valokuvaamaton maaliskuussa tehty havainto puuttuu seuraavasta listasta niin purkoon kieltään ja mutiskoon puoliääneen entistä kovemmallalla suomalaisella kuokka- ja jussi sisulla, että: "Perkele, ensi kerralla otan tosiaan valokuvan, niin Helsingin poppookin saa ruveta ihmettelemään, eikä vain epäilemään ". *That's the spirit*. Kysymys on siitä ollaanko kiinnostuneita yhdessä ennakkoluulottomasti tekemään pioneerityötä ilmakehän optiikassa tutkimalla harvinaisia ja vähän ymmärrettyjä, kauniita luonnonilmiöitä ennakkoluulottomalla ja objektiivisella tavalla vai halutaanko vain sitä makeaa sokeria ja helppoja tuloksia, joissa *burden of proof* ei ole havaitsijalla, niinkuin se luonnostaan kuuluu harvinaisia ilmiöitä tutkivassa tieteessä olla, vaan jaostoa vetävällä taholla, jolle se ei todellakaan kuulu. *You cannot prove a negative*, sanoi Randi, ja osoitti siten, että *Burden of proof* eli todistuksen taakka on aina niillä, jotka väittävät nähneensä jotain erikoista ja tavatonta. Tällä vuolaalla argumentoilla ei ole mitään muuta yhteyttä seuraavassa raportoitaviin maaliskuun havaintoihin, kuin että nekin ovat osa siitä materiaalista, joka aina alistetaan tämän saman kritiikin alle ja joihin tutustun vasta nyt.

ISMO LUUKKONEN

Kuusi 22 asteen rengasta Turun taivaalla Maaliskuun aikana. Vanhaa valoilmiöpartaa eivät ilmojen haltiat tällä kertaa suosineet. Kauniita piirroksia kuten ennestään Ismosta tiedämme.

EERO SAVOLAINEN

Kahdeksan havaintoa Mr. Kuusankoskella. Kuusi eri halomuotoa. Paras näytelmä supistettu versio klassisesta multihalosta, jossa kuitenkin pitkä 46 asteen rengas ja "huippukirkkaat" sivuauringot 3.3. ollessa päivämäärä.

TEEMU ALA-HYNNILÄ

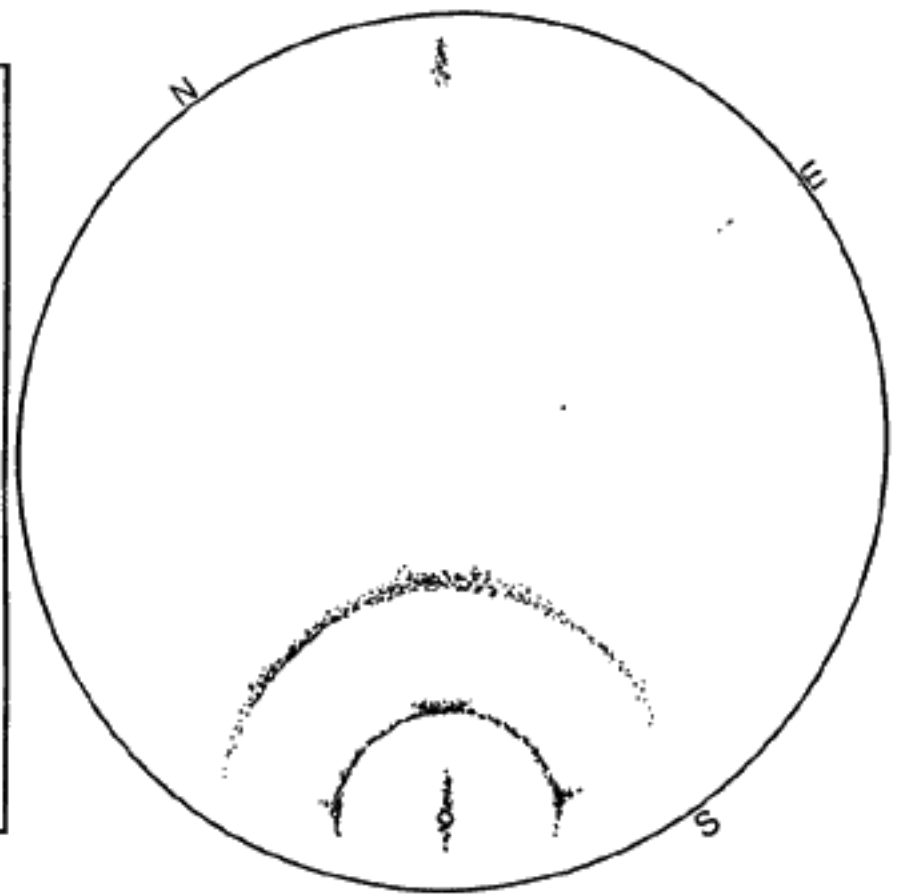
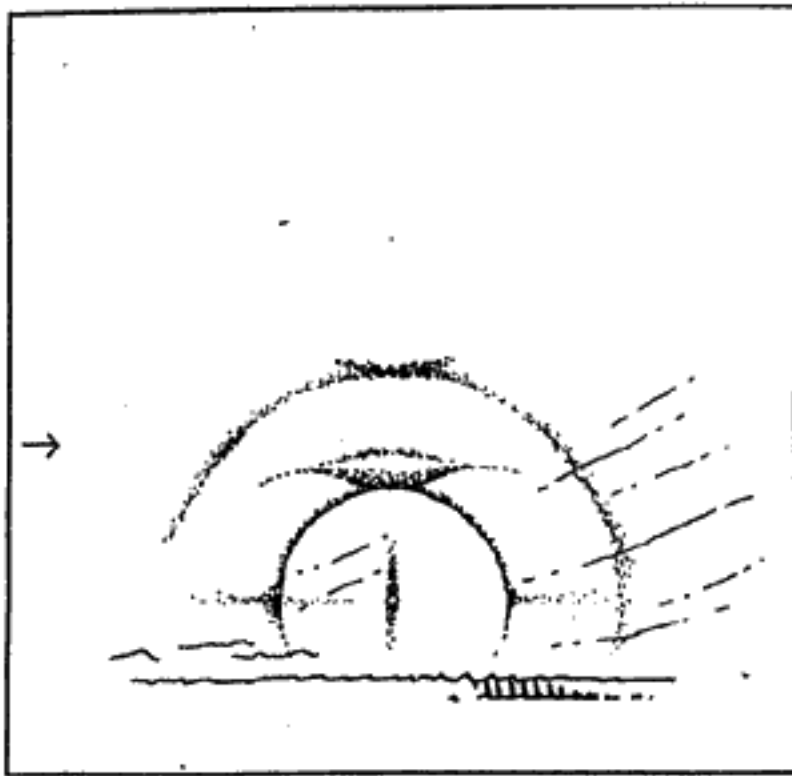
Osoittaa aktiivisuuttaan yhden havainnon kontribuutiolla (jokainen havainto on jaostolle arvokas). Päivä Kuusankosken displayn jälkeen neljän muodon näytelmä taivaalla, mikä viitanee suotuisten olosuhteiden liikkeisiin Suomen yllä.

REIMA ERESMAA

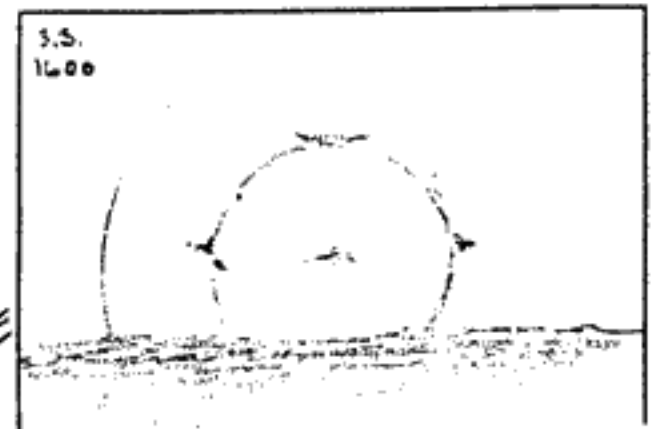
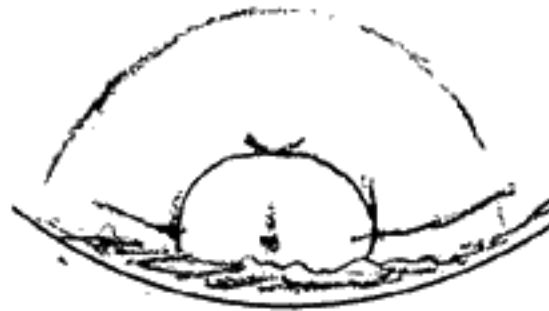
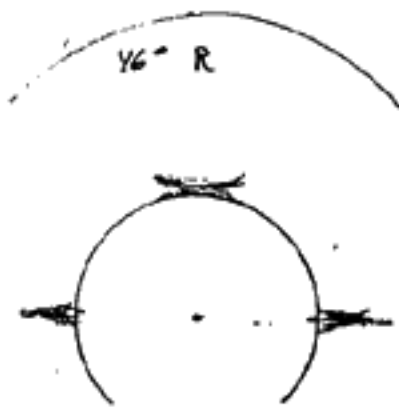
Kahdeksan havaintoa, joista parhaat ei-ehkä-yllättäen juuri 3.3. ja 4.3. Kuusi eri halomuotoa, kommentteja listalomakkeen toisella puolella. Toisella yläsivustalla oikein identifioitu 46 asteen ylläsivuavan pätkä kolmannen päivän perustyyppin multihalossa. Mies on kuulemma Jyväskylän seuraava halovetäjä. Hänen aiemmin vuodesta havaitsemansa **JA VALOKUVAAMANSA** outo kaari 22 asteen renkaan yläpuolella on saanut osakseen tyyppillisen määrän huomiota tällaisessa *exotique and memorable case*. Kuvat näytettiin Tränklelle ja näytetään kohta myös Könnenille. On mahdollista, että Jukan ja Annen postuloimat selitykset tavanomaisten muotojen + Parryn kaaren osien avulla toimivat, mutta toistaiseksi näitä ei ole vielä varmistettu. Case on yhä avoin.

MIKKO HEIKURI

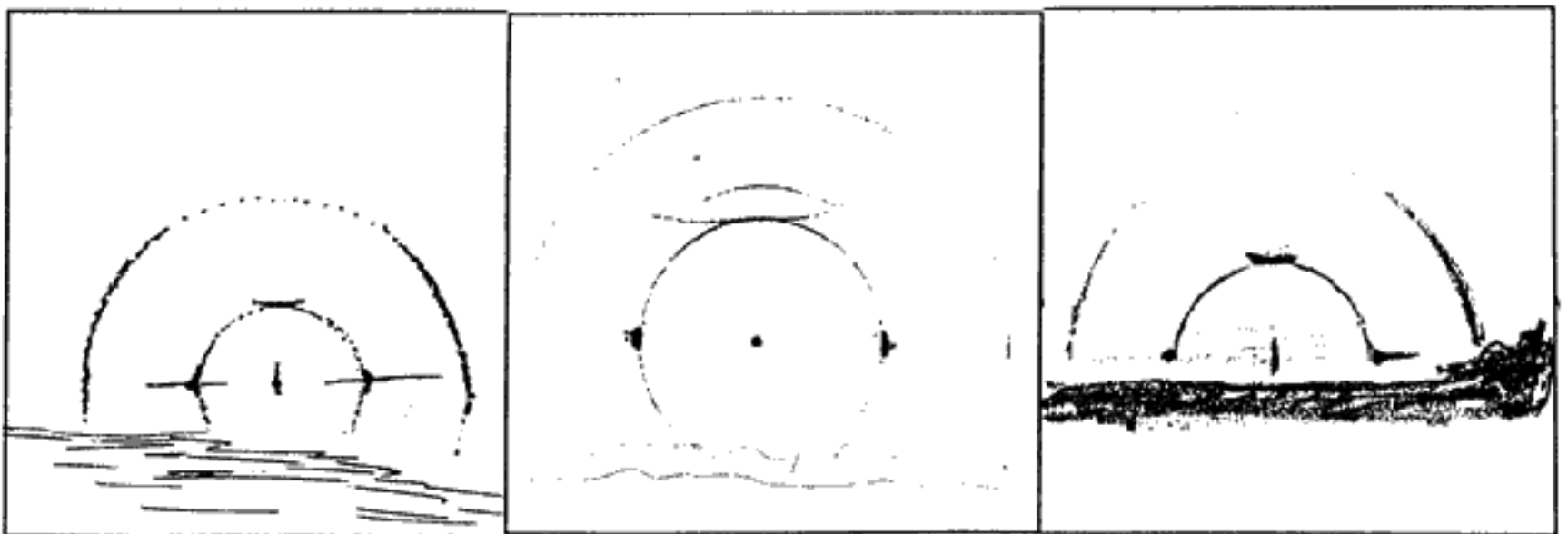
Mies, josta jaoston radikaalisiipi kertoo omituisia tarinoita, joita höystää erikoinen, mutta mielenkiintoinen Joensuulais-Pohjoiskarjalainen alakulttuuri. Heikurin havainnoissa sivuauringot ja kova matalan Auringon V-tyyppinen ylläsivuava 3.3. mikä kertoo tämän näytelmän levinnäisyysalueesta omaa lahjomatonta, karua totuuttaan. Mielenkiintoista - saa nähdä mitä seu-

Moilasen havainnot 3.3. klo 1305 Perho ja klo 1505 Kokkola. Huomaa nuoli.

Maukonen (Palokka) klo 1445, Kinnunen (Hki) 1600, Savolainen 1600 Kuusankoskella lueteltuna vasemmalta oikealle. Kaikki havaittu 3.3.1994.

Vajanto & Markkanen 1635 (Hki), Piikki 1350 (Juva) ja Jokinen (Hki) 1630. Myös nämä kolme havaintopiirrosta kaikki 3.3. halonäytelmästä.

raavat lomakkeet tuovat tullessaan (en ole perehtynyt maaliskuun tuloksiin etukäteen, vaan vasta tässä kirjoittaessani). Heikurilla kuusi näytelmää maaliskuun aikana idän kaukaisella asemapaikalla Kontioniemessä. Neljä muotoa (lyhyet SAur-pyrstöt lasketaan Saureihin).

ANNE JOKINEN

Murskaavan vakuuttavat 18 havaintoa ja 3.3. näytelmä B-lomakkeella. Kuusi muotoa, jotka jo yksin 3.3. näytelmässä näkyvissä. myös Helsingin Kaivopuistossa 3.3. näytelmä esiintyi klassisena multihalona, jossa hyvin kirkkaat SAurit. Valokuvista löytyi Annen mukaan myöhemmin myös jonkin verran horisonttirengasta. 27/28.3. Anne iski haaviinsa Kuun verraten hyvin kehittyneen halonäytelmän, jossa muunmuassa selvästi värilliset sivuauringot, joita oli varmasti antoisaa katsella ennen sisätiloihin jälleen siirtymistä.

TIMO KINNUNEN

Jaoston ykkössimulaatiomestarilla kahdeksan havaintoa ja kaksi eri halomuotoa maaliskuussa. 3.3. pysäytti myös Timon raapustamaan valkealle paperille dokumenttia taivaankaaren tilasta. TK sai myös Lowitzit irti näytelmästä. Tätä en ainakaan itse lainkaan epäile, sillä näin ne myös kaupungilla liikkuessani. Valitettavasti sekä minä, että Timo emme ilmeisesti saaneet ainakaan lomakkeiden perusteella fotoja tästä displaystä.

PANU KOPPINEN

Viisi näytelmää, neljä muotoa. Mies kommentoi maaliskuun parasta näytelmää listalomakkeen toisella puolella: "3.3. oli todella halorikas päivä", osa muodoista oli pysynyt taivaalla useita tunteja muun tavaran vaihdellessa Jyväshalocity-kylän taivaalla.

ANTTI MAUKONEN

Neljä näytelmää, neljä muotoa Palokassa. 3.3. ei-ehkä-edelleenkään ketään yllättäen materiaalin paras. Klassinen multihalo myös Palokan taivaalla Jyväskylän lähellä.

JARMO MOILANEN

Kahdeksan displaytä, *yksitoista* muotoa, jotka vielä *valokuvattu*. Kokkolan hiljainen ja vaatimaton Grandmaster järkyttää 3.3. havainnoillaan, jotka on tehty osin Perhon kunnan alueella, osin Kokkolassa. Olikohan 3.3. Pohjanmaan suunnalla vasta se kova juttu? Kyllä tulee sellainen olo, että on kadehtiminen tällä kertaa lakeuden vaeltajia, kun katselee lomaketta: Tränklen vasta-aurinkokaari, normaali yläkovera Parry, 46 asteen sivuavat ja viimein se ihanin joukossa: mahdollinen Tapen kaari eli 46 asteen Parryn kaari valokuvattuna. Timo Kinnusella lienee ainakin syytä juhliin jos hänen teoreemansa Tapen kaarien näkymisestä aina silloin tällöin myös Suomessa saa näin vahvistusta valokuvien kautta. Itse en ole vielä kuvia nähnyt, saati simulaatioihin verrannut, joten en voi ainakaan omasta puolestani muuta tehdä kuin jäädä odottelemaan lopullista arviota asiasta. Kirkastuma oli vain toispuoleinen, joten on ainakin teoriassa mahdollista, että se oli vain sattumallinen värikirkastuma. Myös Moilanen itse raportoi ilmiön mahdollisena ja kysymysmerkillä. Silti alkaa pikkuhiljaa tuntua siltä, että evidenssi alkaa kumuloitua, varsinkin kun näki Könnenin kuvat Ursassa.

MIKKO NEUVO

Raisiossa seitsemän näytelmää, kolme muotoa. 3.3. näytelmässä kova matalan Auringon yllä-sivuava kuten Pohjois-Karjalassakin (mielenkiintoista). 29.3. näytelmässä valoisaa kaarta hetken aikaa (vain kaksi minuuttia, kuten havaitsija itsekin ilmeisen kriittisesti toteaa) 22 asteen

renkaan ylimmän kohdan alapuolella. Ilmeisesti satunnainen pilvijuovan kirkastuminen lienee tässä kohden kyseessä.

ALEXANDER NIVES

Viisi näytelmää, kolme muotoa Jyväskylän taivaalla. 4.3. näytelmässä mielenkiintoista jopa noin 15 asteen korkeuteen kivunnut auringonpilari, joka ulottui myös Auringon alapuolelle noin 5 astetta. Piirros on tehty Moila-tyylillä osoittaen selvästi pilarin diffuuntumisen ja heikkenemisen ylemmistä osistaan.

TIMO NYBERG

Yksi havainto, mutta viisi muotoa. Arvaatte varmaan päivämäärän, joka on 3.3. Horisonttirenkas puhkoo 22 asteen renkaan lievästi Nybergin piirustuksessa todistaen siten olemustaan horisonttirenkaana, ei vain sivuaurinkojen pyrstöinä. Tämä seikka sopii hyvin yhteen muiden pääkaupunkiseudun havaintojen kanssa.

JALO OJANPERÄ

Kaksi havaintoa, yksi muoto. Jyväskylää ja vaajakoski kahden 22 asteen renkaan näkymäpaikkoina. Havainnot täydentävät halocityn tilastoja.

MARTTI PENTTINEN

Kokkolan edustaja iskee lomakkeelle 11 näytelmää, joissa eri muotoja kahdeksan. Pari ilmeistä kehähavaintoa siirretty yleisen ilmakehäosaston puolelle. Penttilä onnistui kiitettävästi saalistamaan Paryn Kokkolan kovasta 3.3. näytelmästä, sekä tietysti koko joukon klassisen multihalon peruskomponentteja. Penttisellä läpi maaliskuun myös hyvin kattava valokuvaaineisto. Eritoten 3.3. näytelmän kuvat olisi hyvin mielenkiintoista tarkistaa sikäli kuin ne mahdollisesti varmistaisivat 46 asteen Paryn kaarien eli Tapen kaarien esiintymisen Kokkolassa. Penttinen kommentoi kuvien epäonnistuneen osittain. Toivottavasti 46 asteen seutu kuitenkin näkyy, jotta saamme lisävaloa Moilasen havaintoon ja valokuviin? 30.3. erikoinen havainto: Auringon ja ylläsivuavan yhdistää jokin valoisa tavara, joka äkkiseltään näyttää leveältä ja poikkeuksellisen korkealta auringonpilarilta. Ilmiötä ei voi muuksi kuin pilariksi tilastoida elleivät valokuvat toivottavasti onnistuessaan muuta kerro. Mikäli olen havaintokertomuksen oikein ymmärtänyt ilmiö koostui Martin mukaan pikemminkin kahdesta pystykaaresta, kuin yhdestä yhtenäisestä valopilarista. Jäämme odottelemaan mielenkiinnolla kuvia molemmista näytelmistä.

JARI PIIKKI

Tässä alkaa jo käsi puutua kun havaitsijoita on näin mahtavan paljon. Myös Jari "pollen corona" Piikki Juvalta esittää vakavaa kontribuutiota halojaostolle. Yhdeksän näytelmää, joissa jopa sama määrä myös muotoja. 3.3. klassinen multihalo myös Juvalla ja *valokuvista* löytynyt Paryn kaari.

PIA RÄMÄ

Kolme näytelmää, mutta kuitenkin neljä muotoa Espoossa havaittuna. 3.3. klassinen multihalo näyttävine SAur-pyrstöineen. 29.3. Pia näki niin himmeän 22 asteen renkaan, että hän kommentoi listalomakkeen toisella puolella värikkäästi: "Lievää anemiasa havaittavissa ko. haloyksilössä".

TOSSE SVANSTRÖM

Yksi näytelmä, muotona 22 asteen rengas Espoossa. Kaikki hajakontribuutiokin on jaostolle materiaalia, josta kiitämme vilpittömästi.

MIKKO SYRJÄLAHTI

Kolme näytelmää, kaksi muotoa Jyväskylässä havaittuina. Täydentää Halo-cityn tilastoja.

MARKO TOIVONEN

Kuusankosken miehellä 13 näytelmää, joissa ainakin neljä, mahdollisesti viisi muotoa. Raju näytelmien määrä (myös huhtikuun puolella mies lukeutuu Suomen selvästi aktiivisimpiin havaitsijoihin taivaan spektrien ja valojen saralla) sekä 30.3. veteraanin lailla hyvin saalistettu 22 asteen renkaan pätkä vaikeasta pilviraosta. Näiden vilpittömien kehujen jälkeen uskallan vihjata hieman: 46 asteen suunnalle kannattanee kiinnittää enemmän huomiota josko tärppäisi himmeitä spektrejä. Tilastollinen tilanne 22 alueen halojen 46 asteen halojen välillä on Toivosen havainnoissa pitkälti sama kuin itselläni vuosina 1982-1983, jolloin aloitin havaitsemisen. Mahdollinen Parryn kaari 3.3. näytelmässä - ainakin muun maan havainnot tuolta päivältä tukevat havaintoa.

KRISTA VAJANTO & JOUKO MARKKANEN

Espoossa ja Helsingissä havainneella pariskunnalla yksi näytelmä (3.3.), mutta ansiokkaat seitsemän, mahdollisesti kahdeksan muotoa. Jälleen yhtäpitävästi HR läpi 22 asteen renkaan.

TEEMU ÖHMAN

Kahdeksan näytelmää, kolme muotoa Äänekoskella. Kuun ollessa vajaa puolikas himmeä 22 asteen rengas havaittu 18-19.3. välisenä yönä. 29.3. lentokoneen contrailissa osittain näkynyt display, osittain cs:n aiheuttama.

Marko Pekkola

ENGLISH SUMMARY

The april observations were reported within special leaflet to all Finnish observers who had send their observations within the requested time. Therefore only march is represented here of which the 3.3.1994 display was the only major one. The complete area of the network was let to enjoy this display by the wide cirrostratus area upon Finland, but the maximum location was in the direction of Kokkola on the western coast of Finland were Jarmo Moilanen gathered the most rare forms including Tränkle's anthelic arcs, uppercave Parry arc (this one observed also in many locations around Finland) and possibly the rather newly introduced Tape's arcs (other name: 46 Parry arcs or supralateral Parry arcs). The phenomenon is visible in photographs but needs further study to be either certified or left as a uncertain case. Earlier it has been reported in Finland at least once.

The network had the honour and privilege to welcome to major halo scientists, namely Eberhard Tränkle from Germany and G.P. Können from the Netherlands. Both visits gave us a lot of inspiration and information on halo study and observations. We thank both gentlemen for their interest and contributions while visiting here. Unfortunately an elliptical halo or possibly even two of them were visible on the sky of Helsinki just one and a half an hour after Tränkle's departure and about 6-7 hours before Können's arrival, but of this observation more in the next Ursa Minor in which observations of May and June are discussed.